

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาตะกร้อในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในด้านเนื้อหาวิชา ตะกร้อกิจกรรมและวิธีดำเนินการเรียนการสอน อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก การวัดและประเมินผลวิชาตะกร้อ กิจกรรมเสริมหลักสูตร การประยุกต์ใช้ในชีวิตรประจำวัน และการประเมินผลการเรียนการสอนวิชาตะกร้อตามจุดประสงค์ ทั้งมุ่งที่จะเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวของครูพลศึกษาส่วนกลางกับครูพลศึกษาส่วนภูมิภาคและความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง นอกจากนี้ยังมุ่งเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการประเมินผลการเรียนการสอนวิชาตะกร้อตามจุดประสงค์ของครูพลศึกษากับนักเรียน ตลอดจนรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอื่น ๆ และข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาที่สอนวิชาตะกร้อในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 96 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) ที่กำลังเรียนวิชาตะกร้ออยู่ในปีการศึกษา 2525 จำนวน 576 คน จากโรงเรียนต่าง ๆ สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 96 โรงเรียน และได้รับแบบสอบถามจากครูพลศึกษาร้อยละ 87.50 จากนักเรียนร้อยละ 85.24

การวัดผลเป็น 100 ตัว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามปัญหาการเรียนการสอนวิชาตะกร้อในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 2-จุด-สำหรับครูพลศึกษา-1-จุด-และสำหรับนักเรียน-1-จุด ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร วารสาร และสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ การสัมภาษณ์ สอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิและชำนาญการทางด้านวิชาตะกร้อ ครูผู้สอนวิชาตะกร้อ และนักเรียนที่กำลังเรียนวิชาตะกร้อแล้ว นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจและแก้ไขปรับปรุง เพื่อนำไปทดลองใช้ (Try-out) แล้วนำมาวิเคราะห์ค่าตอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องและหาความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน *ได้ค่า 100 แบบสอบถามของโรงเรียน*
วิเคราะห์ข้อมูลโรงเรียน
พบค่า 100

แล้วเปรียบเทียบความคิดเห็นโดยใช้ค่า-"ที"- (t-test)- แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. รายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ครูพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นชายมากกว่าหญิง มีอายุ 26-30 ปี ยังเป็นโสดอยู่ สอนอยู่ในโรงเรียนประเภทสหศึกษา มีวุฒิทางพลศึกษาในระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ด้านการสอนต่ำกว่า 5 ปี สอนวิชาพลศึกษาสัปดาห์ละ 16-20 คาบ และงานที่ทำนอกเหนือจากงานสอน เป็นงานปกครอง งานลูกเสือของโรงเรียน และงานที่ปรึกษาประจำชั้น

นักเรียนส่วนใหญ่เป็นชายมากกว่าหญิง นักเรียนชายอายุ 16 ปี นักเรียนหญิงอายุ 15 ปี จากการเรียนวิชาตะกร้อ 1 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงได้ระดับคะแนน 3 นักเรียนชายเคยเล่นตะกร้อมาก่อนที่จะเรียน แต่นักเรียนหญิงไม่เคยเล่นตะกร้อมาก่อนที่จะเรียน นักเรียนชายและนักเรียนหญิงเคยดูการแข่งขันตะกร้อประเภทต่างๆ มาบ้างแล้ว นอกจากการเรียนในชั่วโมงเรียนแล้ว นักเรียนชายและนักเรียนหญิงได้เล่นตะกร้อนาน ๆ ครั้งและจะเล่นที่โรงเรียนที่ตนเองเรียนอยู่

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาค้านเนื้อหาวิชาตะกร้อ

ปัญหาที่ครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่าประสพระดับมาก ได้แก่ เนื้อหาทางทักษะเฉพาะตัวขั้นสูงยากเกินไป จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูพลศึกษาส่วนกลางกับครูพลศึกษาส่วนภูมิภาคเกี่ยวกับปัญหาค้านนี้ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ เนื้อหาที่กำหนดในหนังสืออ่านประกอบของกรมวิชาการไม่เหมาะสมและเนื้อหาเชิงทฤษฎียากเกินไป

นักเรียนมีความคิดเห็นว่าประสพปัญหาค้านนี้ระดับน้อย จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักเรียนหญิงกับนักเรียนชายเกี่ยวกับปัญหาค้านนี้ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ไม่มีหนังสือแบบเรียนวิชาตะกร้อ และเนื้อหาเชิงทฤษฎีที่ครูสอนยากเกินไป

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาค้านกิจกรรมและวิธีดำเนินการเรียนการสอน

ปัญหาที่ครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่าประสพระดับมาก ได้แก่ เวลาในการสอนแต่ละคาบน้อยเกินไป จำนวนนักเรียนในชั้นที่เรียนวิชาตะกร้อมีมากเกินไป ความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคนในชั้นเรียนต่างกัน ทำให้ยุ่งยากในการจัดกิจกรรม ความแตกต่างทางด้านสมรรถภาพทางกายของนักเรียนแต่ละคนในชั้นเรียนทำให้ยุ่งยากในการจัดกิจกรรม ความแตกต่างทางด้านเพศของนักเรียนในชั้นเรียนทำให้ยุ่งยากในการจัดกิจกรรม

และไม่มีสื่อทัศนูปกรณ์เกี่ยวกับวิชาตะกร้อมาประกอบการสอน จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูพลศึกษาส่วนกลางกับครูพลศึกษาส่วนภูมิภาค เกี่ยวกับปัญหาคำนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัญหาที่นักเรียนมีความคิดเห็นว่าประสพระดับมาก ได้แก่ เวลาในการเรียนแต่ละคาบน้อยเกินไป จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักเรียนหญิงกับนักเรียนชาย เกี่ยวกับปัญหาคำนี้ พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาคำอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ปัญหาที่ครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่าประสพระดับมาก ได้แก่ เป็นสนามกลางแจ้ง เมื่อฝนตกจึงเป็นอุปสรรคในการสอน และนักเรียนไม่ช่วยกันระมัดระวังดูแลรักษาลูกตะกร้อ จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูพลศึกษาส่วนกลางกับครูพลศึกษาส่วนภูมิภาคเกี่ยวกับปัญหาคำนี้ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ สถานที่ที่ใช้ทำการสอนคับแคบเกินไป

ปัญหาที่นักเรียนมีความคิดเห็นว่าประสพระดับมาก ได้แก่ เป็นสนามกลางแจ้ง เมื่อฝนตกจึงเป็นอุปสรรคในการเรียน และนอกจากลูกตะกร้อแล้ว อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น เส้าและตาข่ายเชป็คตะกร้อ บ่วงของตะกร้อลอคบ่วงยังไม่เพียงพอ จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักเรียนหญิงกับนักเรียนชายเกี่ยวกับปัญหาคำนี้พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ลูกตะกร้อมีจำนวนน้อยเกินไป ลูกตะกร้อแข็งเกินไป ลูกตะกร้อมีน้ำหนักมากเกินไป เป็นสนามกลางแจ้งเมื่อฝนตกจึงเป็นอุปสรรคในการเรียน สนามขรุขระเป็นหลุมเป็นบ่อและนอกจากลูกตะกร้อแล้วอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น เส้าและตาข่ายเชป็คตะกร้อ บ่วงของตะกร้อลอคบ่วงยังไม่เพียงพอ

5. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาคำการวัดและประเมินผลวิชาตะกร้อ ปัญหาที่ครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่าประสพระดับมาก ได้แก่ เวลาที่ใช้ในการทดสอบทักษะมีน้อยเกินไป จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูพลศึกษาส่วนกลางกับครูพลศึกษาส่วนภูมิภาคเกี่ยวกับปัญหาคำนี้ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การวัดผลด้านทัศนคติทำได้ยาก

นักเรียนมีความคิดเห็นว่าประสพปัญหาคำนี้ระดับน้อย จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักเรียนหญิงกับนักเรียนชายเกี่ยวกับปัญหาคำนี้ พบว่าแตกต่างกัน

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใ้แก่เวลาที่ใช้ในการทดสอบทักษะมีน้อยเกินไป
แบบทดสอบทักษะแต่ละแบบทดสอบมากเกินไป และข้อสอบทฤษฎียากเกินไป

6. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาค้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ปัญหาที่ครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่าประสพระดับมาก ใ้แก่ ไม่มีแหล่งศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในวิชาตะกร้อ ไม่เคยได้รับการนิเทศ เลย ไม่สามารถติดต่อกับวิทยากรมาให้ความรู้แก่นักเรียนได้และมีความยากลำบากในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรใ้แก่นักเรียนจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูพลศึกษาส่วนกลางกับครูพลศึกษาส่วนภูมิภาคเกี่ยวกับปัญหาค้านนี้ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใ้แก่ ไม่เคยเข้ารับการอบรมการสอนวิชาตะกร้อและไม่เคยเข้ารับการฝึกฝนทักษะตะกร้อเพิ่มเติม

ปัญหาที่นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ประสพระดับมาก ใ้แก่ ไม่มีการฝึกฝนทักษะตะกร้อเพิ่มเติมนอกเวลาเรียนและครูไม่เคยพื่อนักเรียนไปชมการแข่งขันตะกร้อประเภทต่าง ๆ จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักเรียนหญิงกับนักเรียนชายเกี่ยวกับปัญหาค้านนี้ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใ้แก่ ไม่มีการฝึกทักษะตะกร้อเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน และครูไม่เคยพื่อนักเรียนไปชมการแข่งขันตะกร้อประเภทต่าง ๆ

7. ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาค้านการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

นักเรียนมีความคิดเห็นว่าประสพปัญหาค้านนี้ระดับน้อย จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักเรียนหญิงกับนักเรียนชายเกี่ยวกับปัญหาค้านนี้ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใ้แก่ ยังดูการแข่งขันเซปักตะกร้อไม่เป็นและยังดูการแข่งขันตะกร้อลอคบ่วงไม่เป็น

8. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนการสอนวิชาตะกร้อตามจุดประสงค์

ทั้งครูพลศึกษาและนักเรียนมีความเห็นว่า การเรียนการสอนวิชาตะกร้อ 1 และวิชาตะกร้อ 2 บรรลุตามจุดประสงค์อยู่ในระดับมาก จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูพลศึกษากับนักเรียนเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ 1 ตามจุดประสงค์ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใ้แก่ ใ้มีความรู้และมีทักษะขั้นพื้นฐานของตะกร้อและสามารถนำไปใช้ในการออกกำลังกายใ้ได้อย่างปลอดภัย และจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูพลศึกษากับนักเรียนเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ 2 ตามจุดประสงค์ พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระกัับ .05

9. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ

ครูพลศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าวิชาตะกร้อไม่เหมาะสมกับนักเรียนหญิง ชอบสอนวิชาตะกร้อ และเห็นค้วยที่วิชาตะกร้อเป็นวิชาบังคับในชั้น ม.3

เมื่อมีการเรียนวิชาตะกร้อทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง นักเรียนชายชอบวิชาตะกร้อมาก่อนที่จะได้เรียน แต่นักเรียนหญิงไม่ชอบวิชาตะกร้อมาก่อนที่จะได้เรียน เมื่อเรียนวิชาตะกร้อแล้วทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชอบวิชาตะกร้อ และมีความเห็นว่าวิชาตะกร้อไม่เหมาะสมสำหรับนักเรียนหญิง

10. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ

ครูพลศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

- กรมวิชาการควรส่งหนังสือเกี่ยวกับคู่มือการสอนและกติกาตะกร้อที่เปลี่ยนแปลงใหม่ไปยังโรงเรียนมัธยมทุกโรงเรียน
- เนื้อหาทางทักษะควรง่ายกว่านี้
- ครูควรจัดทำคู่มือการสอนเป็นของตนเอง
- ควรนำเกมส์ต่าง ๆ มาใช้ประกอบการสอน
- กิจกรรมสำหรับนักเรียนชายอาจจะไม่เหมือนกับกิจกรรมของนักเรียนหญิงในการเรียนคาบเดียวกันก็ได้
- ควรมีจำนวนคาบเวลาเรียนมากกว่านี้
- การสอนควรเน้นเชปักตะกร้อให้มาก เพราะกำลังเป็นที่นิยมของคนทั่วไป
- ควรมีการทบทวนทักษะบ้าง
- ทักษะที่ควรเน้นคือ การเตะลูกค้วยข้างเท้าคานใน การเตะลูกค้วยหลังเท้า และการโหม่ง
- อุปกรณ์ต่าง ๆ โรงเรียนควรจัดให้พร้อมก่อนเปิดภาคเรียน
- ควรให้นักเรียนซื้อลูกตะกร้อมาเรียนเอง
- ไม่ควรสอนตะกร้อบริเวณที่เป็นพื้นที่เมนต์
- การวัดทักษะนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงควรใช้เกณฑ์ต่างกัน
- ทางกรมวิชาการควรจัดทำแบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานในการวัดทักษะ
- ครูผู้สอนไม่ควรตั้งจุดประสงค์การเรียนสูงเกินไป

- ควรเปิดอบรมครูผู้สอนวิชาตะกร้อให้ทั่วถึง
- ควรจัดแข่งขันตะกร้อภายในโรงเรียน
- วิชาตะกร้อควรเป็นวิชาเลือก
- ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มาก
- นักเรียนมีข้อเสนอแนะดังนี้
- เนื้อหาทางทักษะควรง่ายกว่านี้
- ควรสอนให้นักเรียนหัดคัดลีนค้วย
- ควรแยกเรียนระหว่างนักเรียนหญิงกับนักเรียนชาย
- ควรจัดทำเอกสารเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาตะกร้อเชิงทฤษฎีแจก
- ควรจัดกิจกรรมให้ง่ายกว่านี้
- ควรให้นักเรียนที่เก่งมีส่วนช่วยนักเรียนที่อ่อน
- ควรมีสนามเชมปักตะกร้อที่ได้ขนาดมาตรฐานและถาวร
- ครูไม่ควรให้นักเรียนซื้อลูกตะกร้อมาเรียนเอง
- โรงเรียนควรมีโรงยิมส์
- เกณฑ์การวัดทักษะของนักเรียนหญิงควรต่ำกว่านักเรียนชาย
- ครูไม่ควรกดดันมากนัก
- ควรสอบทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ
- ควรจัดแข่งขันตะกร้อภายในโรงเรียน
- ควรส่งนักกีฬาตะกร้อเข้าแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
- ควรนำภาพยนตร์หรือวีดีโอเทปเกี่ยวกับการเล่นตะกร้อมาฉายให้นักเรียนดู
- ควรจัดชุมนุมกีฬาตะกร้อ
- ควรจัดนิทรรศการตะกร้อบ้าง
- ควรส่งเสริมให้คนทั่วไปนิยมเล่นตะกร้อมาก ๆ
- ครูควรแนะนำเรื่องการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
- ควรจัดวิชาอื่นเรียนแทนวิชาตะกร้อ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาคำนึงกิจกรรมและวิธีดำเนินการเรียนการสอน
 ผลจากการวิจัยพบว่า ปัญหาที่ครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่าประสพระดั้มมากคือ จำนวนนักเรียน
 ในชั้นเรียนมากเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกงศักดิ์ เจริญรักษ์ พบว่า จำนวนนัก
 เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต่อห้องโดยเฉลี่ย 41-50 คน ซึ่งมีจำนวนมากเกินไปทำให้การ
 สอนไม่ทั่วถึง อุปกรณ์ไม่พอและยากต่อการควบคุม¹ สำหรับชั้นเรียนที่คั้นั้นควรจะมีนักเรียน
 ประมาณ 30-40 คน ต่อครูพลศึกษา 1 คน² ซึ่งจะทำให้ครูพลศึกษาสอนและแก้ไขท่าทาง
 ท่าของนักเรียนที่ทำไม่ถูกต้องอย่างทั่วถึง นอกจากนี้ความแตกต่างทางด้านเพศและสมรรถ-
 ภาพของนักเรียนในชั้นเดียวกันก็เป็นปัญหาที่ครูพลศึกษาประสพระดั้มมากอีกเช่นกัน ซึ่งจาก
 การวิจัยครั้งนี้พบว่าทั้งครูพลศึกษาและนักเรียนส่วนมากมีความเห็นว่าวิชาตะกร้อไม่เหมาะ
 สมสำหรับนักเรียนหญิง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของทิพวัลย์ เรืองขจร พบว่า ครูพลศึกษา
 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาระดับจังหวัดมีความเห็นว่าการสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์ของวิชา
 ตะกร้อ 1-2 และการสอนวิชาตะกร้อ 1-2 มีปัญหามาก ซึ่งปัญหานี้สืบเนื่องมาจากสาเหตุ
 หลายประการ เช่นค่านิยมของคนไทยไม่ส่งเสริมให้สตรียกแข่งขัน ถือว่าเป็นเรื่องไม่ถึงงาม
 ความสามารถของเพศหญิงกับเพศชายในค่านิยมสมรรถภาพของร่างกายแตกต่างกันมาก และ
 การเรียนการสอนวิชาตะกร้อต้องอาศัยสมรรถภาพของร่างกายเป็นพื้นฐานที่สำคัญ³

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาคำนอุปกรณั้ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก
 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่ครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่าประสพระดั้มมากคือ ลูกตะกร้อมีการ

¹กงศักดิ์ เจริญรักษ์, "โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอน
 ต้นในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516), หน้า 52.

²Greyson Daughtrey, Effective Teaching in Physical Education
 for Secondary School, (Philadelphia: W.B. Saunders Company, 1973), p.179.

³ทิพวัลย์ เรืองขจร, "ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช
 2521 วิชาพลศึกษาในเขตการศึกษา 3" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา
 บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 119-120.

สูญหายอยู่เสมอ และนักเรียนไม่ช่วยกันระมัดระวังดูแลรักษาอุปกรณ์ ซึ่งครูพลศึกษาจะต้องรับผิดชอบอุปกรณ์ที่ใช้เป็นสื่อการสอนนี้ กังที่มีชัย คุณาวุฒิ เสนอแนะว่า "ครูพลศึกษาควรฝึกฝนให้นักเรียนใ้รู้จักและช่วยกันระมัดระวังอุปกรณ์ของโรงเรียน โดยอาจแบ่งหน้าที่การรับผิดชอบ และให้นักเรียนได้มีส่วนช่วยกันดูแลรักษาหรือมีส่วนช่วยในการจัดซื้อหรือจัดหาและเลือกอุปกรณ์"¹ ถ้าครูพลศึกษาควบคุมไม่ให้อุปกรณ์เกิดการสูญหายและให้นักเรียนช่วยกันระมัดระวังดูแลรักษาอุปกรณ์ได้ก็แล้ว ก็จะทำให้ประหยัดงบประมาณของโรงเรียนและผู้บริหารก็จะให้การสนับสนุน เพราะได้ใช้อุปกรณ์อย่างคุ้มค่าแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับที่มีชัย คุณาวุฒิ ที่ได้เสนอแนะไว้ว่า "ในการที่จะให้ผู้บริหารเห็นความสำคัญหรือสนับสนุนการสอนวิชาพลศึกษานั้นเกี่ยวกับเรื่องอุปกรณ์ ครูควรจะได้มีการเก็บรักษาสถานที่และอุปกรณ์ เพื่อให้สถานที่และอุปกรณ์ที่โรงเรียนใ้จัดหาให้มานั้นสามารถใช้อย่างประหยัดมากที่สุดและนานที่สุด"²

สำหรับนักเรียนมีความคิดเห็นว่าประสบปัญหาเร่กับมาก คืออุปกรณ์ต่าง ๆ น้อยไป ไม่เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน นับว่าจะทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุจุดประสงค์เท่าที่ควร เพราะนักเรียนจะใ้ใช้อุปกรณ์น้อย ซึ่งสอดคล้องกับที่คณะวิจัยหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอนมัธยมศึกษา กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการได้รายงานผลการวิจัยสรุปสาระสำคัญได้ว่า นักเรียนส่วนน้อยบรรลุจุดหมายประสงค์ของหลักสูตรซึ่งองค์ประกอบที่ ทำให้การใช้หลักสูตรบรรลุน้อยกว่าที่ควร ข้อหนึ่งคือ โรงเรียนขาดความพร้อมทางวัสดุอุปกรณ์³ นอกจากนี้ผลการวิจัยของลี จีน คอริ (Lea Jean Korri) พบว่าการที่โรงเรียนขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกเป็นอุปสรรคทำให้การจกกิจกรรมตอบสนองความต้องการ

¹มีชัย คุณาวุฒิ, "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิตศึกษาด้านการศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2512), หน้า 126.

²เรื่องเดียวกัน, หน้า 127.

³คณะวิจัยหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอนมัธยมศึกษา กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ, "การประเมินผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 ในปี พ.ศ. 2522", วารสารการวิจัยทางการศึกษา, 10 (มีนาคม 2523) 82.

ของนักเรียนแต่ละคนไม่ทั่วถึง¹ นอกจากนี้ วรศักดิ์ เพียรชอบ ได้กล่าวว่า "การสอนผล
ศึกษาที่ได้ผลดีนั้น นอกจากจะมีเวลาเพียงพอและมีความสามารถในการสอนดีแล้ว ก็จะต้อง
มีสถานที่และอุปกรณ์การสอนอย่างเพียงพอด้วย"² ดังนั้นผู้บริหารและครูผลศึกษาควรจะร่วม
มือกันรับผิดชอบในเรื่องนี้

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการวัดและประเมินผลวิชาตะกร้อ ผลการ
วิจัยพบว่า ปัญหาที่ครูผลศึกษามีความคิดเห็นว่าประสบระดับมากคือ เวลาที่ใช้ในการทดสอบ
ทักษะมีน้อยเกินไป ทั้งนี้่าจะสืบเนื่องมาจากเวลาในการเรียนการสอนมีเพียง 18 คาบต่อ
1 ภาคเรียน ซึ่งในจำนวน 18 คาบนี้ครูจะต้องสอนและทดสอบทักษะให้เรียบร้อย และทักษะ
วิชาตะกร้อที่จะต้องสอบมีหลายทักษะ และจากผลการวิจัยครั้งนี้ก็พบว่า จำนวนนักเรียนใน
ชั้นเรียนมีมากเกินไป ซึ่งครูผลศึกษาจะต้องหาทางแก้ไขปัญหานี้ วิธีการหนึ่งที่มีผู้วิจัยเห็นว่า
น่าจะนำมาใช้แก้ปัญหานี้ได้ก็คือการทดสอบทักษะครูผลศึกษาควรจะได้มีการเตรียมการวัดไว้
ล่วงหน้าคือ จัดเตรียมอุปกรณ์ สถานที่ และชั้นตอนการวัด เพื่อให้การทดสอบเกิดความสะดวก
และรวดเร็ว ครูผลศึกษาควรจัดผู้เข้าทดสอบเป็นชุด และที่เหลือก็เตรียมตัวและพร้อมที่จะ
เข้ารับการทดสอบได้ทันที³ นอกจากนี้ผู้วิจัยเห็นว่าถ้าสอบในเวลาเรียนไม่เสร็จก็ควรจะนัด
นักเรียนมาสอบหลังเลิกเรียนหรือในวันหยุด และควรจะทำหนังสือแจ้งให้ผู้ปกครองทราบด้วย
ว่านักเรียนจะต้องสอบนอกเวลาเรียน

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาค่านิยมเสริมหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า
ปัญหาที่ครูผลศึกษามีความคิดเห็นว่าประสบระดับมากคือ ไม่เคยได้รับการอบรมการสอนฝึกฝน

¹Lea Jean Korri, "Instructional Problems Encountered by Women
Physical Education and Their Relation to Teaching Competency as Expressed
by Physical Education Majors in Minnesota," Dissertation Abstracts Inter-
national 31 (April 1971): 1581 A.

²วรศักดิ์ เพียรชอบ, หลักและวิธีสอนผลศึกษาชั้นมัธยมศึกษา (พระนคร : อุดม
ศึกษา, 2513), หน้า 25.

³สมชาย ชรรณโกศล, "ปัญหาการวัดผลวิชาผลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาผลศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 88.

ทักษะเพิ่มเติม และไม่เคยได้รับนิเทศเลย ซึ่งทางศึกษานิเทศก์ของกรมพลศึกษาและศึกษานิเทศก์ของกรมสามัญศึกษาควรจะให้การช่วยเหลือ เซสเทอร์ คัมบลิว แฮริส และ มาเรีย ฮาร์ ลิบา (Chester W. Harris and Marie R. Liba) ได้กล่าวว่า "หน้าที่ความรับผิดชอบขั้นพื้นฐานของศึกษานิเทศก์คือ การปรับปรุงการเรียนการสอน"¹ นอกจากนี้ พัทรี ศิลปไชย ได้เสนอแนะว่า "พลศึกษานิเทศก์ควรจัดให้มีการอบรม สัมมนาเกี่ยวกับการเรียนการสอนพลศึกษาแก่ครูภายในเขตการศึกษาเดียวกันเป็นประจำทุกปีก่อนเปิดภาคการศึกษาใหม่"² และปัญหาที่ครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่าประสบระบียบมากอีกประการหนึ่งก็คือ มีความยากลำบากในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้นักเรียน ซึ่งเรื่องนี้ครูพลศึกษาควรจัดให้นักเรียนเป็นอย่างยิ่ง จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนมีความต้องการให้ครูจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในรูปต่าง ๆ มาก ซึ่งวรศักดิ์ เพียรชอบ ได้กล่าวว่า "ถ้าจะให้ นักเรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนการสอนอย่างแท้จริงแล้ว ครูจะต้องจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ ที่อยู่นอกเหนือจากเวลาเรียนที่ได้กำหนดไว้ในตารางสอนอย่างคืดและเพียงพอด้วย"³

¹Chester W. Harris and Marie R. Liba, Encyclopedia of Education Research, (New York: McMillan Company, 1960), p.1442.

²พัทรี ศิลปไชย, "ความต้องการนิเทศของครูพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษา", (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 87.

³วรศักดิ์ เพียรชอบ, หลักและวิธีสอนพลศึกษา (กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2523), หน้า 31.

ข้อเสนอแนะ

1. ครูพลศึกษาควรจะวางโครงการสอนของตนเองโดยยึดหนังสืออ่านประกอบของกรมวิชาการ และหนังสือเกี่ยวกับวิชาตะกร้ออื่น ๆ เป็นแนวทางเพื่อที่จะวางเนื้อหาห้ก้านความรู้และทักษะให้เหมาะสมกับเวลาและความสามารถของนักเรียน
2. ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดให้มีสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน
3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและรับนิคชอบ ควรจัดให้มีการฝึกอบรมครูสอนวิชาตะกร้ออย่างทั่วถึงทุกเขตการศึกษา เพื่อให้ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในเทคนิคแนวการสอน การวัดและประเมินผล อันจะทำให้การเรียนการสอนวิชาตะกร้อได้บรรลุตามจุดประสงค์มากยิ่งขึ้น
4. ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในรูปต่าง ๆ ให้กับนักเรียน เช่น จัดการแข่งขันตะกร้อภายในโรงเรียน จัดหาเอกสารและข่าวสารเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวในกีฬาตะกร้อมาตีพิมพ์นิตยเทศ หรือให้นักเรียนร่วมกันจัดนิทรรศการ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจกระตือรือร้น และมีความรู้อย่างกว้างขวางในวิชาตะกร้อ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะมีการศึกษาถึงสภาพการเรียนการสอนวิชาตะกร้อในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. ควรจะมีการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาอื่น ๆ ด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย